

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1983 r.

Nr 17

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

80 — z dnia 7 marca 1983 r. w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty 245

ROZPORZĄDZENIE

81 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 21 marca 1983 r. w sprawie wykonywania robót na cele publiczne przez osoby wpisane do wykazu osób uporczywie uchylających się od pracy 247

80

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 marca 1983 r.

w sprawie osiągnięcia wynagrodzenia lub innych dochodów przez osoby uprawnione do emerytury lub renty.

Na podstawie art. 82 i 86 oraz 27 ust. 3 w związku z art. 130 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osiągnięcie przez emeryta lub rencistę wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym pracownika w danym zawodzie, powoduje zawieszenie prawa do emerytury, renty inwalidzkiej lub renty rodzinnej, zwanych dalej „świadczeniami”, bez względu na wysokość tego wynagrodzenia.

2. W razie wykonywania zatrudnienia równocześnie w więcej niż w jednym zakładzie pracy, bierze się pod uwagę łączny wymiar czasu pracy.

§ 2. 1. Osiągnięcie przez emeryta lub rencistę wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy albo zatrudnienia sezonowego lub dorywczego nie powoduje zawieszenia prawa do świadczeń ani zmniejszenia ich wysokości, jeżeli osiągnięte wynagrodzenie nie przekroczy w okresie roku kalendarzowego kwoty odpowiadającej rocznej kwocie najniższego wynagrodzenia obowiązującego w gospodarce społecznej, zwanej dalej „dopuszczalną kwotą wynagrodzenia”, z uwzględnieniem § 13.

2. W roku kalendarzowym, w którym powstało prawo do świadczeń, dopuszczalną kwotę wynagrodzenia ustala się proporcjonalnie do okresu, w którym emeryt lub rencista świadczenie pobierał.

3. Przekroczenie przed zakończeniem roku kalendarzowego dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia powoduje:

- 1) zmniejszenie wysokości świadczenia o kwotę tego przekroczenia, jeżeli kwota wynagrodzenia miesięcznego jest niższa od wysokości świadczenia,
- 2) zawieszenie prawa do świadczenia, jeżeli kwota wynagrodzenia miesięcznego jest co najmniej równa wysokości świadczenia.

4. Przy porównywaniu kwoty wynagrodzenia miesięcznego z wysokością świadczenia nie uwzględnia się

dotatków rodzinnych, dodatku pielęgnacyjnego oraz dodatku dla sierot zupełnych.

5. Zmniejszenie wysokości świadczenia albo zawieszenie prawa do świadczenia z przyczyn określonych w ust. 3 następuje nie dłużej niż do końca roku kalendarzowego.

§ 3. 1. Przy ustalaniu, czy nastąpiło przekroczenie dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia, uwzględnia się te składniki wynagrodzenia osiąganego przez emeryta lub rencistę z tytułu zatrudnienia, które przyjmuje się do obliczenia podstawy wymiaru emerytury lub renty, z tym że:

- 1) do kwoty wynagrodzenia dolicza się kwoty wypłaconego zasiłku chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego,
- 2) w razie osiągnięcia dochodu, który jest przyjmowany do podstawy wymiaru w kwotach zryczałtowanych, uwzględnia się część tej kwoty proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy.

2. Wysokość wynagrodzenia osiąganego z tytułu zatrudnienia za granicą ustala się w złotych według zasad stosowanych przy wypłacie rent z zagranicy.

§ 4. 1. Przepisy § 2 i 3, z uwzględnieniem § 9, stosuje się odpowiednio do emerytów i rencistów osiągających przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń z innych źródeł niż zatrudnienie, a w szczególności z tytułu umowy o pracę nakładczą, umowy zlecenia, umowy o dzieło, umowy agencyjnej oraz z tytułu wykonywania zawodu adwokackiego w zespole adwokackim.

2. Przy ustalaniu, czy nastąpiło przekroczenie dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia, przyjmuje się kwotę przychodów stanowiącą podstawę wymiaru podatku od wynagrodzeń, zmniejszoną o kwotę tego podatku.

§ 5. W razie osiągnięcia przez emeryta lub rencistę wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia i przychodów z innych źródeł w rozumieniu przepisów o podatku od wy-

nagrodzeń, przychody te sumuje się w celu ustalenia, czy nastąpiło przekroczenie dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia.

§ 6. 1. Osiąganie przez emeryta lub rencistę przychodu w rozumieniu przepisów o podatku gruntowym powoduje zawieszenie prawa do świadczeń, jeżeli roczny przychód szacunkowy ustalony na potrzeby tego podatku przekracza kwotę 24 000 zł.

2. Jeżeli emeryt lub rencista osiąga przychody określone w ust. 1 wspólnie z małżonkiem, przy ocenie prawa do pobierania emerytury (renty) przyjmuje się połowę przychodu szacunkowego ustalonego na potrzeby podatku gruntowego.

§ 7. 1. Osiąganie przez emeryta lub rencistę dochodu w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym powoduje zawieszenie prawa do świadczeń, z wyjątkiem gdy:

- 1) dochód ten został zwolniony od podatku dochodowego albo
- 2) działalność podlegająca opodatkowaniu tym podatkiem jest wykonywana osobiście przez emeryta lub rencistę bądź przy pomocy jednego lub dwóch uczniów zawodu, bez zatrudniania innych pracowników.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do dochodu, od którego zamiast podatku obrotowego i dochodowego pobiera się opłatę skarbową.

§ 8. Jeżeli do renty rodzinnej uprawnionych jest więcej niż jeden członek rodziny, zawieszeniu lub zmniejszeniu świadczeń podlega część renty przysługująca renciście osiągającemu przychody, o których mowa w § 1, 2 i 4-7.

§ 9. Nie powoduje zmniejszenia wysokości świadczeń ani zawieszenia prawa do świadczeń osiąganie przychodów z tytułu:

- 1) czynności wykonywanych przez biegłych na wezwanie sądu, organów powołanych do ścigania przestępstw oraz organów administracji państwowej,
- 2) czynności wykonywanych przez tłumaczy przysięgłych na rzecz jednostek gospodarki społecznej,
- 3) ekspertyz dokonywanych dla organów władzy i administracji państwowej, jeżeli przychody te są osiągane na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia,
- 4) czynności wykonywanych przez lekarzy na podstawie umowy zlecenia zawieranej z jednostkami organizacyjnymi podległymi Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 5) wykonywania tłumaczeń tekstów technicznych i opisów patentowych na rzecz jednostek gospodarki społecznej oraz pracy w charakterze rzeczoznawców Najwyższej Izby Kontroli, jeżeli przychody te są osiągane na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia,
- 6) honorariów autorskich i przeniesienia praw autorskich lub dokopanych wynalazków, wzorów użytkowych i projektów racjonalizatorskich realizowanych w gospodarce społecznej,
- 7) działalności twórczej lub artystycznej wykonywanej przez osoby uprawnione do wzrostu emerytury lub renty z tytułu takiej działalności,
- 8) działalności naukowo-badawczej lub dydaktycznej wykonywanej w szkołach wyższych, w Polskiej Akademii Nauk lub w innych jednostkach (placówkach) naukowo-badawczych przez profesorów i docentów,

jeżeli przychody te są osiągane na podstawie umowy o dzieło lub umowy zlecenia,

- 9) wykonywania recenzji prac naukowych przez profesorów i docentów,
- 10) pobierania uposażenia przysługującego członkom Polskiej Akademii Nauk oraz pobierania dodatku funkcyjnego przysługującego stale urzędującym członkom Prezydium Polskiej Akademii Nauk.

§ 10. Zakład pracy zatrudniający emeryta lub rencistę jest obowiązany zawiadomić właściwy organ rentowy o:

- 1) rozpoczęciu wykonywania pracy przez emeryta lub rencistę, ze wskazaniem jej charakteru, wymiaru czasu pracy oraz wysokości wynagrodzenia,
- 2) osiągnięciu przez emeryta lub rencistę dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia lub innego przychodu, ze wskazaniem miesięcznej wysokości wynagrodzenia lub innego przychodu, jeżeli praca jest nadal wykonywana.

§ 11. Emeryt lub rencista jest obowiązany zawiadomić organ rentowy o:

- 1) podjęciu zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy,
- 2) podjęciu działalności określonej w § 6 i 7,
- 3) przekroczeniu w danym roku kalendarzowym dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia (przychodu),
- 4) wyjeździe za granicę,
- 5) korzystaniu ze świadczeń z funduszy publicznych,
- 6) odbywaniu kary pozbawienia wolności.

§ 12. Emeryt lub rencista pobierający świadczenie za okresy, w których prawo do emerytury lub renty podlegało zawieszeniu albo gdy wysokość tych świadczeń podlegała zmniejszeniu, jest obowiązany do zwrotu nie należnie pobieranych kwot, jeżeli był pouczony o okolicznościach powodujących zawieszenie prawa do świadczeń lub ich zmniejszenie.

§ 13. 1. Dla emerytów i rencistów wykonujących pracę w uspołecznionych zakładach pracy na robotniczych stanowiskach pracy o charakterze deficytowym dopuszczalną kwotę wynagrodzenia z tytułu tej pracy ustala się w wysokości 96 000 zł w stosunku rocznym.

2. Terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego określa ramowy wykaz robotniczych stanowisk pracy o charakterze deficytowym, kierując się wytycznymi Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

3. Deficytowy charakter robotniczych stanowisk pracy, z uwzględnieniem ustaleń dokonanych w ust. 2, stwierdza terenowy organ administracji państwowej stopnia podstawowego, wykonujący pośrednictwo pracy, na wniosek kierownika uspołecznionego zakładu pracy, zgłoszony po zasięgnięciu opinii zakładowej organizacji związkowej.

§ 14. Określone w rozporządzeniu zasady zawieszania prawa do świadczeń lub zmniejszania wysokości świadczeń stosuje się również do osób, które na podstawie przepisów dotychczasowych przeszły na wcześniejsze emerytury.

§ 15. 1. Pracownicy, którzy spełnili warunki do emerytury w myśl przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie szczególnych zasad przechodzenia na emeryturę pracowników uspołecznionych zakładów pracy w okresie do dnia 31 grudnia 1981 r. (Dz. U. z 1981 r. Nr 19, poz. 95 i Nr 28, poz. 145 oraz z 1982 r. Nr 25, poz. 177), zachowują prawo do uzyskania emerytury niezależnie od daty rozwiązania stosunku pracy.

2. Przepis ust. 1 stosuje się do pracowników, którzy w dniu 1 sierpnia 1981 r. pozostawali w stosunku pracy z uspołecznionymi zakładami pracy, jeżeli nie później niż do dnia 31 grudnia 1981 r.:

- 1) osiągnęli wiek 55 lat kobiety i 60 lat mężczyźni oraz okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn lub wiek o 5 lat niższy, jeśli w okresie tym co najmniej 15 lat przypadało na pracę określoną obecnie jako praca w szczególnych warunkach, o której mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43), albo
- 2) osiągnęli okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn lub okres o 5 lat krótszy, jeśli w okresie tym co najmniej 15 lat przypadało na pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w pkt 1, albo
- 3) osiągnęli okres zatrudnienia wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiet i 30 lat dla mężczyzn i zostali zaliczeni do jednej z grup inwalidów oraz
- 4) zgłosili w zakładzie pracy wnioski o rozwiązanie stosunku pracy w związku z zamiarem przejścia na

wcześniejszą emeryturę na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

§ 16. 1. Przy stosowaniu przepisów § 2 i 13 przekroczenie dopuszczalnej kwoty wynagrodzenia w 1983 r. ustala się z uwzględnieniem wynagrodzeń (przychodów) osiągniętych począwszy od dnia 1 stycznia 1983 r.

2. Przepisy § 13 stosuje się do dnia 31 października 1984 r.

§ 17. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 kwietnia 1977 r. w sprawie zawieszania prawa do emerytury lub renty (Dz. U. z 1977 r. Nr 11, poz. 46, z 1979 r. Nr 13, poz. 87, z 1980 r. Nr 28, poz. 125 i z 1982 r. Nr 24, poz. 170),
- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1981 r. w sprawie szczególnych zasad przechodzenia na emeryturę pracowników uspołecznionych zakładów pracy w okresie do dnia 31 grudnia 1981 r. (Dz. U. z 1981 r. Nr 19, poz. 95 i Nr 28, poz. 145 oraz z 1982 r. Nr 25, poz. 177).

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

81

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 21 marca 1983 r.

w sprawie wykonywania robót na cele publiczne przez osoby wpisane do wykazu osób uporczywie uchylających się od pracy.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu wobec osób uchylających się od pracy (Dz. U. Nr 35, poz. 229) zarządza się, co następuje:

§ 1. W razie wprowadzenia przez Radę Ministrów obowiązku wykonywania robót na cele publiczne, zwanych dalej „robotami”, terenowy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, właściwy ze względu na obszar województwa, na którym obowiązek taki został wprowadzony:

- 1) zarządza powołanie do wykonywania robót osób wpisanych do wykazu osób uporczywie uchylających się od pracy, zwanego dalej „wykazem”;
- 2) określa miejsce wykonywania robót,
- 3) organizuje roboty,
- 4) zapewnia w miarę potrzeby udział jednostek specjalistycznych przy wykonywaniu robót.

§ 2. 1. Wezwania osób do wykonywania robót dokonuje organ administracji państwowej prowadzący wykaz.

2. W wezwaniu należy wskazać:

- 1) nazwę i adres organu wzywającego,
- 2) imię i nazwisko osoby wzywanej,
- 3) podstawę prawną wezwania do wykonywania robót,
- 4) miejsce, dzień i godzinę osobistego stawienia się do wykonywania robót,
- 5) przybliżony czas trwania robót,
- 6) skutki prawne niezastosowania się do wezwania.

3. Wezwania należy dokonać pisemnie za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

§ 3. 1. Organ, o którym mowa w § 2 ust. 1, może zwolnić osobę wezwaną od obowiązku wykonywania robót, jeżeli jest to uzasadnione w szczególności jej stanem zdrowia, kalectwem, schorzeniami chronicznymi, ważnymi względami rodzinnymi lub koniecznością sprawowania opieki nad chorym członkiem rodziny albo dzieckiem wymagającym opieki rodzicielskiej.

2. Organ, który organizuje roboty, może zwolnić osobę wykonującą roboty od dalszego ich wykonywania z przyczyn wymienionych w ust. 1.

3. Organ, o którym mowa w ust. 2, zwalnia od obowiązku wykonywania robót w razie:

- 1) odwołania robót,
- 2) jeżeli dana osoba przepracowała łącznie 60 dni w roku.

4. Organ, o którym mowa w ust. 2, wydaje osobom zwolnionym od obowiązku dalszego wykonywania robót zaświadczenie stwierdzające liczbę przepracowanych dni; zaświadczenie o zwolnieniu od obowiązku wykonywania robót w wypadku, o którym mowa w ust. 1, wydaje organ wymieniony w tym przepisie.

§ 4. 1. Roboty powinny być zorganizowane w taki sposób, aby umożliwiały codzienny dojazd osób wykonujących roboty do miejsca ich wykonywania.

2. Jeżeli roboty są wykonywane w miejscu, do którego czas dojazdu publicznymi środkami lokomocji przekracza 2 godziny w jedną stronę, organ, który organizuje roboty, jest obowiązany zapewnić dowóz, zakwaterowanie i wyżywienie osób wykonujących roboty.